

פרשת כי תבוא

הרב מיכאל אבן דוד

בפרשה שלנו מופיע הטקס הבאת הביכורים לבית המקדש. כמעט אין תפילות קבועות וציבוריות בתורה, אבל ברגע הזה בני ישראל היו אומרים טקסט ליטורגי קבוע, המתחיל עם המילים "ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט...". הטקסט ממשיך עם הסיפור של בני ישראל במצרים וגאולתם מעבדות והבאתם לארץ זבת חלב ודבש, והנה פרי הארץ, תודה רבה. הטקסט הזה מופיע בספר יהודי חשוב מאוד: ההגדה של פסח. זה מעניין שכשאנו מספרים על יציאת מצרים בליל הסדר, שזה הטקסט הזה שאנו קוראים ומפרשים ולא הסיפור עצמו של יציאת מצרים מספר שמות. אולי הסיבה היא שהפסוקים האלו הם פרדיגמה של מה שלספר את סיפור יציאת מצרים בליל הסדר אמור להיות. זה לא אמור להיות רק שיעור היסטוריה, אלא ניסיון להבין את החיים שלנו היום ואיך הם מושפעים ממעשה יציאת מצרים. לא רק קרה בעבר הרחוק, אלא השלכותיו עדיין קיימות. זה נכון גם במובן של להודות על הטוב שיש לנו בעקבות יציאת מצרים, אך גם שעלינו להתייחס לשאר האנשים לפי המסר של יציאת מצרים. כשאנו מתנשאים על אחרים ומכריחים אותם לעשות את הרצון שלנו או בתפקיד של פרעה, כשאנו עובדים כדי לשחרר אחרים ממצב של הפליה, סכנה ואי צדק, אנו שותפים בעבודה של הקב"ה. אנחנו לא רוצים דת של היסטוריונים, אנו לא רוצים שהיהדות תהפוך לתופעה היסטורית שלומדים עליה במוזיאון. אנו רוצים להיות דת של אנשים עם זיכרון, אחת ששואבת את השורשים שלה מן העבר, שגאה במורשת שלה, אבל עושה את זה כדי לבנות עתיד טוב יותר, להפוך אותנו לאנשים יותר טובים ולעזור לנו לבנות חברה יותר צודקת. ככה אנו נוכל להרגיש שאנו שותפים עם ה' ושאונו מסוגלים לנצח את כל הפרעונים של תקופתנו ונתחיל, בצורה מתאימה לחודש אלול, עם הפרעה הפנימי שלנו. כדי לנצח ולגרש את החושך בחוץ ולהביא אור לגוים, אנו חייבים להתחיל לנצח את החושך בתוכנו. בהצלחה לנו!

שבת שלום

קהילת אשל אברהם